

TRI PESMI SKROMNO REČENO

Roger Kowalski

1.

Bilo je proti poldne ko prisluškoval
sem gibanju rek vetra proti šipam
ali proti koncu oktobra

po gradu vodim svoje ovce
topot poslušam ki me zasleduje
brezštevilen vzdolž hodnikov

toda pod slemenom končno o dež
kak mračen mir odseva mi z obraza
skrb in nesloga in ponarejen ščebet

2.

Za šipo Orfej se blešči in senca
je krik ki vstal je iz stoletij
na mlaki so tri ptice

poslušam boga mačko ki si žvižga
stoječ na okopih starega sveta
galop žari ognjeno v noči

obraz kjer toliko se vtisnilo je znamenj
kjer so potapljala se moja liha leta
kaj sem bil za piščal tvojim božanskim ustnicam

3.

Na morju neka luč trepeče
in slišim krik srnjakov
beg skakavcev božjih skozi čas

poslušam veter ki upogiba hraste
hrup ki od jezov prihaja
poslušam klice divje račke

tuj dom ki pravi o novembru
ko vzdih za mizo vzburi pesem
kjer se že pojaviš proti moji volji

bodi vedno ogenj sleherne besede
ta stari hrup otroštva v parku
korak ki mu v predsnu prisluhnem

Prevedla Ciril in Jaša Zlobec

ADRIAN MITCHELL, Anglija

Adrian Mitchell se je rodil leta 1932 in se je polnih deset let radikalno ukvarjal s političnim novinarstvom. Sčasoma je novinarstvo zamenjal z ostrimi političnimi verzi, ki jih je bral na javnih srečanjih in so mu čez noč prinesli sloves enega najbolj vznemirljivih mladih pesnikov. Posebno pozornost je zbudil s pesmijo *Vsem, ki jih to zadeva*, z njo je avgusta 1965 v Albert Hallu navdušil neizmerno množico do transa, ob koncu lanskega velikonočnega pohoda CDN pa jo je Peter O'Toole izgrmel čez Trafalgar Square ob hrupnih ovacijah tisočev navzočih. Mitchell zavrača sindrom, da »večina ljudi zavrača večino poezije, ker večina poezije zavrača večino ljudi«.

»Mi,« pravi Mitchell, »počnemo nekaj skrajno preprostega, poskušamo govoriti z ljudmi neposredno in pošteno o stvareh, ki zadevajo vse nas.« Mitchell je prepričan, da je za poezijo pomembnejše, da je brana, kot pa da je tiskana, kajti ko pesnik poezijo bere, vidi natanko, komu govori in kakšen odziv imajo njegove besede — pesnik je neogibno tam, navzoč popolnoma — ni skrit za knjigo, ki je prepuščena zavzetosti ali ravnodušnosti kupcev. Mitchellov odnos do realnosti je zavestno kritičen; realnost, kot jo pojmuje on, pa je nekaj, kar vemo vsi. Obsežen izbor iz njegove poezije je izšel nedavno v antologiji sodobne angleške poezije (Penguin), podnaslovljene POETRY OF THE »UNDERGROUND« IN BRITAIN.

Michael Horovitz

VSEM, KI JIH TO ZADEVA

Adrian Mitchell

Nekega dne me je resnica povozila.
Moja pot se odtlej ni spremenila
Oblepite mi torej noge z mavcem
Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Slišal sem budilko; kot bi kdo zavriščal.
Nisem se našel, zato sem nazaj zaspal
Napolnite mi torej ušesa s srebrom
Oblepite noge z mavcem
Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Ko zaprem oči ne vidim nič razen plamena.
V knjigo iz marmorja sem vklesal vsa imena
Obložite mi torej oči z maslom